

ΜΘ 14,1-12

Ὁ θάνατος τοῦ ἁγίου Ἰωάννη τοῦ Προδρόμου

Μήπως ξέρετε, παιδιά, ποιός εἶναι ὁ **μεγαλύτερος ἄνθρωπος** πού πέρασε ἀπ' αὐτή τή γῆ μετά τόν Θεάνθρωπο Χριστό μας; Ἀπό τίς γυναῖκες, ἡ Παναγία! Ἀπό τούς ἄνδρες; Εἶναι ἕνας ἄνθρωπος τόσο σπουδαῖος, πού ὁ **ἴδιος ὁ Χριστός ἐπλεξε τό ἐγκώμιό του!** Εἶναι ὁ **ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος καί Βαπτιστής.**

Μέ ποιά λόγια νά μιλήσει κανείς γιά τόν ἅγιο Ἰωάννη! Εἶναι ὁ μεγαλύτερος **προφήτης**, αὐτός πού ἔδειξε μέ τό χέρι του τόν Χριστό καί ἀξιώθηκε νά Τόν βαπτίσει στόν Ἰορδάνη ποταμό, ὅπως εἶδαμε σέ προηγούμενο μάθημα. Εἶναι ὁ μεγαλύτερος **ἀσκητής**, ἀφοῦ ἔζησε πολλά χρόνια στήν ἔρημο μέ αὐστηρή νηστεία καί προσευχή. Εἶχε τόσο ἀσκητική ζωή, πού σίς εἰκόνες **οἱ ἁγιογράφοι τόν παρουσιάζουν σάν ἄγγελο** (βλ. *ἐποπικό ὑλικό*).

Αὐτός ὁ τόσο μεγάλος ἄνθρωπος ἔχασε τή ζωή του -ὄχι ἀπλῶς πέθανε, ἀλλά μαρτύρησε φριχτά- ἐξαιτίας ἑνός χοροῦ.

Γνωρίζετε ὅλοι τόν **βασιλιά Ἡρώδη**, αὐτόν πού ἔσφαξε τά νήπια τῆς Βηθλεέμ, ἐπειδή φοβόταν τόν νεογέννητο Χριστό. Αὐτός ὁ Ἡρώδης, λοιπόν, εἶχε ἕναν γιό -Ἡρώδη τόν ἔλεγαν κι αὐτόν- πού μετά τόν θάνατο τοῦ πατέρα του ἀνέβηκε στόν βασιλικό θρόνο. Δέν

ἔδινε ὅμως καθόλου καλό παράδειγμα στόν λαό καί ὁ νέος βασιλιάς. Ἡ ζωή του ἦταν βουτηγμένη στήν ἄμαρτία καί στήν ἀνηθικότητα. Εἶχε διαπραΰξει μάλιστα μιά αἰσχρή παρανομία: Πῆρε γιά γυναίκα του τή γυναίκα τοῦ ἀδερφοῦ του, τήν **Ἡρωδιάδα**. Αὐτό, ὅπως καταλαβαίνετε, ἦταν πολύ ἄσχημο! Κανείς ὅμως δέν τολμοῦσε νά ἐλέγξει τόν βασιλιά γιά τήν ἀτιμία του αὐτή. Ὅλοι ἤθελαν νά τά ἔχουν καλά μαζί του. Ὅλοι; Ἐνας τόλμησε νά ὑψώσει τή φωνή του, χωρίς νά φοβάται. Κι αὐτός ἦταν ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής. **«Βασιλιά», τοῦ ἔλεγε, «δέν σοῦ ἐπιτρέπεται νά ἔχεις τή γυναίκα τοῦ ἀδερφοῦ σου!»**.

Καί ὁ βασιλιάς τί ἔκανε; Μήπως συναισθάνθηκε τό λάθος του; Μήπως μετάνιωσε; Ὅχι, παιδιά! Ἀντίθετα, ἔστειλε στρατιῶτες νά συλλάβουν τόν Ἰωάννη καί τόν ἔριξε σέ μία σκοτεινή φυλακή. Θά ἤθελε καί νά τόν θανατώσει, ἀλλά φοβόταν μήπως ξεσηκωθεί ἐναντίον του ὁ λαός, πού ἀγαποῦσε τόν Ἰωάννη. Στή **φυλακή τῆς Μαχαιρούνας**, λοιπόν, σάπιζε ὁ μεγαλύτερος ἀπ' ὅλους τούς ἀνθρώπους.

Μά κι ἀπό τή φυλακή ὁ Ἰωάννης δέν σταμάτησε νά ἐλέγχει τόν ἀνηθικό Ἡρώδη: **«Βασιλιά! Δέν σοῦ ἐπιτρέπεται αὐτό πού κάνεις!»**.

Πιό πολύ κι ἀπό τόν βασιλιά ὅμως ἐνοχλοῦνταν μέ τόν ἔλεγκο ἡ Ἡρωδιάδα, ἡ παράνομη γυναίκα του. Δέν ἄντεχε ν' ἀκούει τή φωνή τοῦ Προδρόμου. Ἦθελε νά τόν βγάλει ἀπ' τή μέση. Πῶς τολμοῦσε νά μιᾶ μέ τέτοια λόγια γιά τό βασιλικό ζευγάρι! Ἔψαχνε, λοιπόν, μιά εὐκαιρία. Καί ἡ εὐκαιρία δέν ἄργησε νά δοθεῖ.

Τή μέρα πού ὁ Ἡρώδης εἶχε **τά γενέθλιά του**, κάλεσε ὅλα τά ἐπίσημα πρόσωπα τῆς περιοχῆς γιά **γλέντι καί φαγοπότι**. Τήν ὥρα, λοιπόν, πού ὅλοι εἶχαν ἀρχίσει νά μεθοῦν, μένουν ἄφωνοι ἀπό ἓνα ἐντυπωσιακό θέαμα: Ἐνα νεαρό κορίτσι, ἡ **Σαλώμη**, ἡ κόρη τῆς Ἡρωδιάδας, ντυμένη ἔξαλλα καί προκλητικά, βαμμένη καί φορτωμένη μέ κοσμήματα, κάνει τήν ἐμφάνισή της στήν αἴθουσα. Δέν πηγαίνει ὅμως νά δώσει εὐχές στόν βασιλιά Ἡρώδη, ἀλλά τί κάνει; Ἀρ-

χίζει νά χορεύει μ' ἕναν τρόπο τρομερά αἰσχρό, κουνώντας τόσο προκλητικά τό σῶμα της, πού θά ντρεπόταν κανείς νά τήν κοιτάξει. Ὁ μισομεθυσμένος Ἡρώδης ὅμως, ἀντί νά ντραπεῖ, τήν καμαρώνει. Μόλις ὁ χορός τελειώνει, τυφλωμένος ἀπό τό μεθύσι, τήν καλεῖ κοντά του καί τῆς λέει: «Ζήτα μου ὅ,τι θές! Θά σοῦ δώσω μέχρι καί τό μισό μου βασίλειο!».

Τί νά ζητήσει ἡ Σαλώμη; Τρέχει καί ρωτᾷ τή μάνα της, τήν πονηρή Ἡρωδιάδα. Ἄστραψε τό βλέμμα τῆς Ἡρωδιάδας. Νά ἡ εὐκαιρία πού περίμενε! Δέν χρειάζεται πολύ νά τό σκεφτεῖ. Ἀμέσως κοφτά τῆς λέει: «**Θά ζητήσεις τό κεφάλι τοῦ Ἰωάννη τοῦ Βαπτιστῆ σ' ἕνα πιάτο!**».

Χωρίς νά χάσει οὔτε στιγμή -μή τυχόν ξεμεθύσει ὁ Ἡρώδης καί ἀλλάξει γνώμη- τρέχει ἡ Σαλώμη μέσα στήν αἴθουσα καί, τήν ὥρα πού σερβίρονταν τά φαγητά στούς καλεσμένους, αὐτή ζητᾷ σέ πιάτο τό κεφάλι τοῦ Ἰωάννη!

Ἄκουσε καλά ὁ βασιλιάς; Τό κεφάλι τοῦ Ἰωάννη; Ναί! Μέ βαρειά καρδιά ὁ Ἡρώδης δίνει ἐντολή. **Εἶχε δεσμευτεῖ μέ ὄρκο** μπροστά στούς καλεσμένους του, ὅτι θά χαρίσει στή Σαλώμη ὅ,τι κι ἂν τοῦ ζητήσει. Τώρα, λοιπόν, ὁ ἀνήθικος ἀλλά καί δειλός αὐτός ἄνθρωπος στέλνει τόν δήμιο στή φυλακή γιά ν' ἀποκεφαλίσει τόν Ἰωάννη τόν Βαπτιστή.

Ἀπό τότε δέν μπόρεσε νά ἡσυχάσει ὁ βασιλιάς Ἡρώδης. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης δέν ζοῦσε πιά. Ἀλλά καί μόνο τ' ὄνομά του τοῦ δημιουργοῦσε τύψεις καί φόβο. **Ἔτρεμε μήπως μιά μέρα ἀναστηθεῖ καί τόν ἐκδικηθεῖ.**

Τριώδιο

Ἔτσι θλιβερά κατέληξε ἐκεῖνο τό βασιλικό γλέντι. Ἀλλά κάπως ἔτσι **θλιβερό τέλος ἔχουν κι ὅλα τ' ἁμαρτωλά γλέντια.**

Ἀπό τήν ἄλλη Κυριακή, παιδιά, ξεκινᾷ μία περίοδος πού ὀνομάζεται **«Τριῶδιο»**. Κατά τήν περίοδο αὐτή, ἡ Ἐκκλησία μᾶς καλεῖ νά ἐτοιμαστοῦμε μέ **προσευχή καί νηστεία** γιά νά ὑποδεχθοῦμε τίς μεγάλες μέρες τῶν Παθῶν καί τῆς Ἀνάστασης τοῦ Χριστοῦ μας. Ἀντίθετα ὅμως, ὁ πολύς κόσμος τί κάνει αὐτές τίς μέρες; Πηγαίνει σέ γλέντια, μεθύσια, διασκεδάσεις, πάρτι, χορούς. Διάφορα σωματεῖα, σύλλογοι, σχολεῖα, ὅπως γνωρίζετε, διοργανώνουν τώρα τόν ἐτήσιο χορό τους. Σέ πολλές πόλεις γιορτάζεται τό **καρναβάλι** μέ διάφορες ἐκδηλώσεις καί παρελάσεις μασκαρεμένων. Ἔτσι, τίς μέρες αὐτές τοῦ Τριωδίου γίνονται δυστυχῶς **τά χειρότερα ὄργια ὄλου τοῦ χρόνου!** Θαρρεῖς καί περιμένουν οἱ ἄνθρωποι αὐτές τίς μέρες γιά νά βουτηχτοῦν στήν ἁμαρτία!

«Μά», ἴσως ρωτήσῃ κάποιο παιδί, «σ' ὄλους τούς χορούς γίνονται ὄργια καί ἁμαρτίες;». Εἶστε ἀκόμη, παιδιά μου, μικρά καί ἀπονήρευτα, καί δέν μπορεῖτε νά καταλάβετε τούς κινδύνους πού παραμονεύουν. Θά ἤθελα, ὡστόσο, νά γνωρίζετε τά ἐξῆς:

α) Στούς χορούς πού γίνονται αὐτή τήν περίοδο, οἱ ἄνθρωποι συνηθίζουν νά **μασκαρεύονται**. Γίνονται πάρτι μασκέ. Καί τί κακό ὑπάρχει σ' αὐτό; Ἐσεῖς, βέβαια, τό κάνετε γιά νά διασκεδάσετε. Ἀλλά αὐτό τό ἔθιμο ξεκινάει ἀπό μία αἰσχρή **εἰδωλολατρική συνήθεια**. Ἡ ἱστορία τοῦ μασκαρέματος ἔχει τίς ρίζες της πολύ παλιά, στά ἀρχαῖα χρόνια, τότε πού οἱ ἄνθρωποι **λάτρευαν τόν θεό Διόνυσο** μέ μεθύσια καί μασκαρέματα. Φορώντας τή μάσκα μπορούσαν νά κάνουν ὅποιαδήποτε ἁμαρτία, πού διαφορετικά θά ντρέπονταν νά τήν κάνουν. Ξέρετε καί σίς μέρες μας πόσα παιδιά στό Γυμνάσιο καί στό Λύκειο καταστράφηκαν καί ἔπαθαν ἀνεπανόρθωτη ζημιά σπόν ἀγνό καί καθαρό ἑαυτό τους ἐξαιτίας ἑνός τέτοιου χοροῦ ὅπου ὄλοι ἦταν μασκαρεμένοι;

β) Οἱ ὄμορφοι χοροί τῆς πατρίδας μας ἔχουν χάρη καί λεβεντιά. Αὐτούς χορεύουν στά μασκέ πάρτι; Δυστυχῶς ὄχι! Ἄλλους **χορούς ξενόφερτους, ἔξαλλους καί προκλητικούς**. Κάποιοι ἀπ' αὐτούς

είναι τόσο άσεμνοι πού θυμίζουν τόν χορό τῆς Σαλώμης! Ταιριάζει σέ σᾶς νά χορεύετε τέτοιους χορούς; Τούς συνηθίσατε, βέβαια, ἐπειδή τούς βλέπετε στήν τηλεόραση. Ἄλλά ὅ,τι προβάλλει ἡ τηλεόραση δέν εἶναι πάντα σωστό καί ἠθικό.

γ) **Όταν οἱ ἄνθρωποι μεθοῦν, δέν ξέρουν τί κάνουν.** Συνήθως κάνουν πράγματα γιά τά ὁποῖα μετά μετανιώνουν. Πάνω στό μεθύσι τους ζυπνοῦν ὅλες οἱ ἁμαρτωλές ἐπιθυμίες καί δέν εἶναι σέ θέση ν' ἀντισταθοῦν. Ἀπερίσκεπτα **ὑποχωροῦν σ' ὅ,τι πονηρό καί ἁμαρτωλό.** Θυμηθεῖτε τόν Ἡρώδη! Δέν δίστασε, μεθυσμένος καθὼς ἦταν, νά παραδώσει στό διεφθαρμένο ἐκεῖνο κορίτσι τό κεφάλι τοῦ μεγαλύτερου Ἀγίου μέσα σ' ἓνα πιάτο!

Εἶναι καλό νά τά γνωρίζετε ὅλα αὐτά, παιδιά, ἀπό τώρα πού εἶστε μικρά, ὥστε καθὼς θά μεγαλώνετε νά μπορεῖτε ν' ἀσφαλίσετε τόν ἑαυτό σας.

Ὁ Χριστός θέλει τά παιδιά Του νά χαίρονται, ἀλλά μέ τήν ἀληθινή χαρά! Καί ὑπάρχουν, πραγματικά, τόσοι τρόποι νά διασκεδάσουμε καί νά χαιρόμαστε μέ τήν ἀγνή, τήν ἀληθινή χαρά τοῦ Χριστοῦ μας! Θυμηθεῖτε τήν Κατασκήνωσή μας: παιχνίδι, χορός, γέλιο, χαρά ἀτελείωτη... Ἔτσι ἡ διασκέδαση γίνεται **«ψυχαγωγία»** καθοδηγεῖ, δηλαδή, τήν ψυχή μας καί τήν ἀνεβάζει ὀλοένα καί ψηλότερα!

**Κοντά Σου χαίρομαι, Χριστέ,
ἀγνή ψυχαγωγία.**

**Δώσε μου δύναμη ν' ἀντισταθῶ
σέ ὅποια διασκέδαση
μέσα της κρύβει ἁμαρτία.**

Ύποσημείωση: Στο τέλος του μαθήματος θα ήταν πολύ ωφέλιμο να οργανωθεί στο Κατηχητικό μία συνάντηση, στην οποία θα μπορούσαν να κληθούν κι άλλα κατηχητικά, όπου τα παιδιά θα έχουν την ευκαιρία να παίξουν πολλά παιχνίδια (βλ. έποπτικό υλικό), να τραγουδήσουν όλα μαζί, να χορέψουν δημοτικούς χορούς, να κερασούν...

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Σταυρόλεξο σχετικό με τό μάθημα.
2. Τό σύνθημα του μαθήματος.
3. Έγχρωμη εικόνα.
4. Ένθύμιο.
5. Παιχνίδια.